

YILDIZ

İlnur Kuruhalil, Boğaziçi Üniversitesi Türk Dili Edebiyatı

Kim derdi 10 sene önce Hüseyin hocaya mektup yazan bu parmakların İlkyar gönüllüsü olup küçük yüreklere dokunacağını?

Ben derdim.

Dedim.

4. sınıfta babasını yeni kaybetmiş 4 kardeşli bir köy kızıyım.

Dünyası başına yıkılmış bir köy kızıyım.

Başıma gelenlerin bana anlam kattığını anlamaya başladığım zamanlardı.

Kıştı evet kıştı.

Teleskobu daha yeni duyduk birinden.

Çalıp belletici kapısını sorduk, ne bu teleskop dedikleri?

Yoktu resmi, yoktu kendi.

Belletmen Niyazi Öğretmen çıkarttı ceketini.

Açıp camı uzattı ceketin kolunu yıldızlara.

Kıstırıp gözümüzü baktık bir ceket kolundan uzaklara.

“Çocuklar” dedi Niyazi hoca. “Teleskop uzakları, yıldızları yakın edendir.”

Nasıl yani demeden.

“Düşünün körken Galile’nin gözleri gitti yıldızının peşinden.

Düşünün körken Veysel’in, türküler döküldü dilinden.”

Evet kıştı.

Kıştı ama üzerimizdeydi hilal ve yıldızlar.

Üşütmezdi onları bakışımız.

Oysa üşürdü köyümüze gelen ay gibi parlak yüzlü amca ve teyzeler.

Biz bakınca onlara, bizi süzerek üşürlerdi.

Sevmezdik onları çatlayan ellerimizi tutmadıklarından.

Sonra kıştı ama İlkyar geldi.

Üşümediler bize bakınca ısıttılar ellerimizi.

Sonra kar beyazı bir adamındı.

Saçlarından çocuklar tutmuş belli.

Bize gelmişlerdi.

Ama sanki sadece bana gelmişlerdi.

İçinde bulunduğum durumu hissedip sadece bana.

Bu yüzden hayatımda ağırladığım en özel ve kalabalık misafirlerim oldular.

Hiç oturmadılar.

Rengarenk şeylerle en çok da kitaplarla doldurdular her yeri.

Derken biri sihirli kelimeyi söyledi.

“Teleskop gelmiş” dedi.

Bir ceket kolu beklerken,

Galilenin gözlerinde buldum kendimi.

Ve işte o gün. O teleskopla bir yıldız seçtim kendime.

O bana her okuduğum kitapla yaklaştı önce

O sonra ailem, çevrem ve babam.

Ödül gecesinde Hüseyin hocanın kucağından düşmemek için saçlarından tutup bir teli de ben olmak istedim.

İlkyar teleskobuyla bir yürek daha yıldızını seçsin diye.

Kim derdi?

Ben derdim.

Ve dedim.

Şimdi bu insanlara, İlkyar’a

ve yeryüzündeki tüm çocuklara borcum var.

Hem de birkese “yıldız” borcum var.

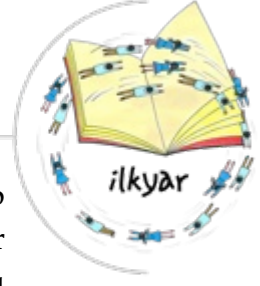
İlknur Kuruhalil

Boğaziçi Üniversitesi Türk Dili ve Edebiyatı Hz.

Resim 1. Köylerdeki ilk yar'larımız, hele kızlarımız, ilknur'larımız... Onlara o kadar borçluyuz ki...

Nasıl Yardım Edebilirsiniz?

1. İlkyar'larımızın geleceğine güzellikler katmak, onlara bir kitap hediye etmek, belki anısını yaşatmak istediğiniz bir büyüğünüz, bir yakınınız için kitaplık kurulmasını desteklemek, belki de daha fazlası için aşağıda bilgileri sunulan hesaplar aracılığıyla bağış yapabilirsiniz.

Hesap Sahibi : İLKYAR
Türk Lirası Hesabı (IBAN) : TR26 0006 4000 0014 2290 7069 68
Avro (Euro) Hesabı (IBAN) : TR92 0006 4000 0024 2293 5074 26
Dolar Hesabı (IBAN) : TR91 0006 4000 0024 2293 5762 17
Türk Lirası Hesabı (IBAN) (*): TR46 0006 2000 3030 0006 2994 01
(*): ilk 3 hesap İş Bankası ODTÜ şubesinde, son hesap Garanti Bankası Boğaziçi Üniversitesi şubesinde açılmıştır.

Önemli Not: Bağışınızın açıklama kısmına “Adınızı, Soyadınızı, E-posta ve/veya Cep telefonu numaranızı” yazmanızı önemle rica eder, desteğiniz için teşekkür ederiz.

ABD’den bağışlarımızı TPF aracılığı ile topluyoruz. ... Vergi iadesi formu e-posta ile adresinize yollanıyor. Bir defalık veya düzenli bağış için bağlantı adresi:
- <https://turkishphilanthropyfunds.givecorps.com/projects/34912-lk-ret-m-okullarina-yardim-vakfi-lkyar-ilkyar-projects>

2. E-postalarınızda www.ilkyar.org.tr adresimize bağlantı vererek, izlenimlerimizi arkadaşlarınızla paylaşarak İlkyar’ın tanınırlığını arttırabilirsiniz. Arkadaşlarınızın e-posta adreslerini bizlere (ilkyar.yonetim@gmail.com) göndererek üyelik sistemimize dâhil olmalarını ve bu izlenimleri almalarını da sağlayabilirsiniz.

Önemli Not: İlkyar izlenimlerindeki ve resmi sitesindeki resimlerin izinsiz kullanılmadığını hatırlatır, göstereceğiniz hassasiyet için teşekkür ederiz.

Resim 2. Geri sayım başladı, 5, 4, 3, 2 ...
acaba ne olacak?